

1. První zřízení obcí a všeliká k němu se vztahující jednání úřední vede krajský, jenž rozdělí kraj v přiměřený počet okresův, ustanoví (deleguje) pro každý okres komissara krajského (úředníka krajského) aneb jiného schopného i důvěrného úředníka dominikálního z toho kraje, a uloží jim provedení zákona obecního v způsobu, jak níže se udá.

2. (K §. 1. zákona obecního.) Obcí místní rozumí se vůbec obec katastrální, jakožto celek samostatný vyměřená.

Provedení tohoto zákona základného nebude míti v Moravě a Slezsku žádných nesnází, proto že zde podrobné katastrální vyměření již dokonáno jest.

Zákon uznává obec katastrální proto za obec místní, poněvadž tím

- a) každá obec obdrží okres v dokonalé hranice pro sebe uzavřený;
- b) poněvadž se tím zachová stav skutečný (faktický), a právo každé místní obce skutečné, aby byla v své bytnosti uznána a bytnost její pojištěna, uvede se v platnost.

Pročež jsou obě tyto zásady pravidlem, kdy se má od zásady vůbec ustanovené odstoupiti, a čím se v případnosti té řídití.

Závětí §. 1. vyslovuje to, když totiž více obcí katastrálních co celek samostatný vyměřených v skutku činí jednu obec místní, má se stav tento zachovati, při tom ale ustanoviti za pravidlo, že okres obcí katastrálních pro sebe vyměřených nikdy se nesmí na kusy rozdělití, nébrž že se mohou jen celé obce katastrální spojené sestaviti (konstituovati) v jednu obec místní.

Více obcí katastrálních, jenž skutkem činí jedno místo, aneb k němu náležejí, činí tedy jednu obec místní, a mají se v ni spojití, jakož to jest dle §. 2. při předměstích, jenž mají s městem vždy jen činiti jednu obec místní.

Totéž pravidlo budiž zachovááno i při spojení více obcí dle §§. 3. a 4.

Spojení dle §. 3., vyslovené tak, že se povoliti může, může se státi jen na žádost obcí místních samých, kteréžto žádosti se nemá nikterak překážeti.

Naopak budtež obce, zvláště menší, poučeny o prospěchu, vyplývající pro ně z takového spojení.

Kde obce nemají prostředkův, aby zadost učinily povinností, zákonem jim uloženým, tam nastoupí spojení imperativní (z rozkazu) dle §. 4. Povinnosti obcím uložené netýkají se jen prospěchu obcí samých, nébrž dotýkají se ve věcech podstatných — spojeného s ním úzce všeobecného prospěchu, pokoje, pořádku, bezpečnosti atd. Pročež nařizeno jest, by bylo o to pečováno, aby se